

[Stavad]

Der er altså utrolig lidt substans i det forslag, vi her taler om. På samme måde er det mit indtryk, at det er med den øvrige del af skatteministerens megen tale om retssikkerhed. Jeg vil godt benytte lejligheden her til at spørge for at få afklaret, hvor meget indhold der er i det.

Vi står med en lovgivning, som vel er Danmarkshistoriens mest tilfældige skattelovgivning. Derfor vil jeg godt høre, om skatteministeren vil være med til at lave om på den, nemlig kartoffelkurens forbrugsrenteafgift. Her kan vi dele befolkningen op i tre grupper.

Lejere, der har optaget lån, inden lovforslaget blev fremsat, er uden undtagelse omfattet af afgiften, uanset hvad de har foretaget sig, om de har lånt til indskud i lejlighed, om de har optaget lån for at lave forbedringer af deres bolig.

Hvis vi tager dem, der ejer deres egen bolig, er det totalt tilfældigt. Der er masser af mennesker, der har optaget lån til køb af egen bolig, forbedring af egen bolig. Banker og sparekasser skønner, at omkring 250.000 familier bliver omfattet af forbrugsrenteafgiften af gamle lån. Omvendt er der et betydeligt antal parcelhus ejere, som har optaget store lån til rene forbrugskøb, det kan være køb af bil, køb af båd og lignende. De er fritaget.

Og hvis vi tager den tredje gruppe, de selvstændigt erhvervsdrivende, er det igen tilfældigt. En veletableret, velkonsolideret selvstændig erhvervsdrivende har kunnet optage forbrugslån til både køb af ny Mercedes og køb af ny lystbåd til 1 mio. kr. uden at være omfattet, hvorimod en landmand, der har en negativ egenkapital, kommer til at betale forbrugsrenteafgift af et rent erhvervslån.

Derfor mener jeg, vi i den her diskussion om retssikkerhed må have afklaret: Er skatteministeren indstillet på at komme til Folketinget med forslag, som kan sikre, at disse problemer bliver løst?

Oven i det, jeg har nævnt, betyder det, at vi har en fuldstændig umulig administration af den lovgivning. Det er fuldstændig umuligt at opføre, hvem der er omfattet, og hvem der ikke er omfattet.

For at få afklaret den retssikkerhedsdiskussion, ministeren bl.a. med det her lovforslag har rejst, må vi have svar på, inden debatten er overstået: Er det kun »skrig og skrål«? Er der også »uld«? Og ulden i den her sammenhæng er altså, om ministeren er indstillet på at lave

nogle ændringer, så borgernes retssikkerhed også i forhold til den lovgivning bliver forbedret. Det er der et meget påtrængende behov for.

Formanden:

Det forekommer mig, at det nok var et forsøg på at udvide debatten til et andet konkret lovområde.

Jens Thoft (SF):

Med ængstelse for at påkalde mig formandens vrede skal jeg alligevel tillade mig at forfølge det spor, som hr. Stavad startede. Kan skatteministeren ikke bruges som skatteminister, vil jeg i hvert fald gerne ansætte ham som reklamekonsulent, for aldrig har jeg da set så megen overflade blive præsenteret med så lidt substans.

Vi skal ikke glemme, at det er ministeren, som har retten til at appellere. Var det ikke rimeligt, om ministeren bare ændrede sin appelpraksis, hvis han syntes, at den bliver benyttet forkert, i stedet for at komme rendende til Folketinget for at få det ændret?

Og hvis ministeren mener, at han selv er aldeles uegnet til at træffe beslutning om, hvilke sager der skal appelleres – det må ministeren jo i realiteten være, når han kommer rendende til Folketinget for at få lavet den ret, han selv har, om – ja, så kan jeg da tilsige ministeren, at såvel jeg, jeg har talt med min kollega, som hr. Stavad meget gerne vil bistå ministeren, så han appellerer de rigtige sager.

Når vi taler om retssikkerhed, skal jeg også forfølge en lille smule vedrørende renteaftigten.

Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale forbrugsrenteafgift af lån optaget til adoption. Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale forbrugsrenteafgift af lån optaget til energibesparende foranstaltninger. Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale renteaftigt af kautionsslån, hvor man er så uheldig at komme til at hænge på kautionen. Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale renteaftigt af studielån, og det skal man for en række grupper, der dels ikke er omfattet af SU-loven, dels er gamle studerende, der må optage lån til at finansiere færdiggørelsen af studierne på andre måder.

Det er ikke retssikkerhed, når man skal betale renteaftigt af lån optaget til indskud i almen-